

Her er de retningslinjene som Rådet bruker ved sin vurdering av litterær verdi:

Rådets arbeid og litterær verdi :

Litterær verdi kan verken defineres eller måles endelig. Rådets virksomhet forutsetter likevel at det finnes en forskjell på godt og dårlig, og at man som erfaren leser og forfatter er egnet til å vurdere hva som er hva.

Noen parametere som jevnlig kommer opp i Rådets diskusjoner, er:

Språk: Behersker forfatteren språket? Er språkbruken bevisst? Har forfatteren et eget litterært språk?

Det håndverksmessige: Har forfatteren kontroll på sine virkemidler? Hvordan formidles eventuelle personer, miljø og fortelling? Hvordan er komposisjonen? Er forfatteren stilbevisst?

Blikket: Hva fokuseres det på i verket? Hvordan forholder det seg til virkeligheten? Viser det frem verden på en uventet måte?

Kognitiv verdi: Har verket tankekraft? Rommer det et erkjennelsesmessig potensial? Reiser spørsmål som berører menneskesyn og verdensanskuelse? Finnes det noen form for undertekst?

Troverdighet: Bærer eventuelle fiksjoner? Tror man på den litterære stemmen?

Nødvendighet: Ligger det et personlig trykk bak verket? Har det energi? Formidler verket et engasjement?

Originalitet: Finnes det noe særegent i verket? Har forfatteren en selvstendig stemme?

Sjangerbevissthet: I hvor stor grad er verket skjønnlitterært? Hvordan stiller det seg i forhold til annen litteratur?

Aktualitet: Er stoffet relevant i dag?

Risiko: Utfordrer verket noe? Settes noe på spill?

Rådet erfarer likevel at et verk kan mangle flere av disse egenskapene og likevel ha litterær verdi. Dette skyldes blant annet at noen av egenskapene står i motsetningsforhold til hverandre. For eksempel kan originalitet innebære et brudd med det man vanligvis forstår med godt språk og godt håndverk. Dessuten kan det å utfordre etablerte kvalitetsoppfatninger være litterært interessant i seg selv.